

bonū: q̄ hūiliores redeūe atq; doctio-
res. Discūt em̄ cū tremore se exulta-
re debere: nō q̄ arrogādo sibi tāq̄ de
sua v̄tute fiduciā hēant pmanēdi.
Cōsolat̄ ei de 9 eos p̄spis et exercet
adūsis: et oia ip̄s p̄sūt: tū ad emēda-
tōem: tū ad p̄baōem.

Quō boni t̄mmodo dicātur temp-
tati. **Cā. x.** Deut. 32.

Moyses. Perfectio tua a do-
ct̄ia tua a viro scō tuo: quē
p̄basti in tēptacōe. **Deut.**
8. Educit te dñs p̄ desertū ānis. xl:
ut affliget te atq; tēptaret. **ij. pali.**
32. Dereliq̄t eū dñs ut tēptaret: sc̄z
sc̄m ezechia **Sapie. 3.** De 9 tēptauit
iustos: et inuēit illos dignos se. **sa-**
p̄ie. 18. Tetigit iustos tēptacō mor-
tis **Tobie. 2.** Hāc tēptacōem ideo per-
misit eueniē illi ut daret̄ exēplū pa-
ciētie sue: sicut et sc̄i iob. **Et. 12.** Qm̄
placuit deo: nōcē fuit ut temptatio
p̄barer te. **Ec̄i. 2.** Fili ac. ad. s. d. sta-
t. t. a p̄para animā tuā ad temptati-
onem **Ec̄i. 2A.** Hoies iustos p̄bat
tēptatio tribulacōis. **Ec̄i. 22.** Ab̄.
hā in tēptacōe inuētus est fidelis.
Sapie. 11. Cū em̄ tēptati sunt et q̄
dē cū mīa disciplinā accipiētes. Im-
pij cū ira tormēta patiūt̄. **Judith. 3.**
Tēptati sūt p̄res nū: ut p̄barētur
si vere colerēt deū suum. Abraham
p̄t noster temptat⁹ est: a p̄ multas
tēptacōes p̄batus amicus dei fa-
ct⁹ est. **Sic ysaac. sic iacob. sic mo-**
yse. et ōnes qui placuerūt deo: per
multas tribulacōes tranherūt fide-
les. Illi aut̄ qui tēptacōes non susce-
perūt cū timore dñi. a impaāam su-
am et improperiū murmuracōis su-

e contra dñm p̄tulerunt: extirpati
sūt ab exterminatōe: et a serpētib⁹
perierūt. **Iac. p̄.** S̄t̄is vir qui suffere
tēptacōem: q. c. p. f. a. c. v. q̄ reddi-
se. **Ec̄tra de reprob⁹ d̄r. Luc. 8.** In tē-
pe tēptacōis recedūt: **p̄. pet. p̄.** Op-
tet p̄tistari in varijs tēptacōibus.
Vas quoq; electōis q̄les tēptacōes
sustinuerit sepi⁹ p̄testatur. **Alit em̄**
actu. 20. Vos scitis q̄liter vobiscum
fuerim seruīes dñi: cū ōm̄ hūilita-
te et māsuetudine et lacrimis a tēp-
tationib⁹ que michi acciderūt. **Et in**
sca Sp̄s sanct⁹ p̄testatur michi p̄
ōnes ciuitates dicens: qm̄ vinacula
et tribulacōnes me manent. **Et q̄**
istud sit sanctis p̄mune: cōndit. ij. thi.
mo. 11. dicēs. **Q̄s qui pie volunt vi-**
uere in xp̄o: p̄secutiōez patiētur. **Tā-**
dem ut nichil deesset quod huic ma-
terie pueniret: dicit ad heb. 2. de xp̄o.
Hēm⁹ pontificē temptatū p̄ ōm̄a. **Et**
math. 2. et luce. 2. et marc. p̄. d̄r.
duat⁹ ihs in desertū ut tēptaretur
a dyabolo. **Et math. 22. et luc. 20.**
d̄r: q̄liter temptatus sit a malis ho-
ib⁹ a c̄. **Hec utiq; maxime cōsola-**
toria debent eē fidelib⁹: in cōtidiana
tēptacōe sudātib⁹. **Vñ cri. b̄.** **Ne**
mo turtetur de tēptacōib⁹: preter
spem irruētibus: idcirco ecia⁹ xp̄us
dñs tēptari voluit. **Quisquis ergo**
post baptismū maiores susties tēp-
tationes. non turtetur. **Etenim p̄pter**
hoc accepisti arma non ut vaces s̄
ut prehieris: et discas quoniam mul-
to factus es fortior. **Urget enim te**
sp̄s sanct⁹: aliq̄d magnum apprehē-
dere opus in iusticia q̄ de 9 delectat.
Dyabolus namque precipue illos

temptat in quibus aliquid boni singularis conspicit. **Leo papa.** Quo boni aliquid facimus in iram demones acius prouocamus. **Hilarius.** Sanctificatis maior pugna incipit. **Temptatur enim statim post baptismum dominus temptatione sua indicans in sanctificatis nobis maxime diaboli temptamenta grassari quia victoria est magis eis exoptata de sanctis.** **Basilius.** Locus solitarius est magis aptus temptationibus et ergo solitarij maxime et fortissime temptantur. **1or8.** Solent pugnis famosorum exempla proponi victoribus ex hoc ad pugnam fortius accendunt. **Quoniam ergo** aliquis post acceptum noue et sancte consuetudinis studium fortiores temptationibus fluctus sustinet bonum inditum est neque propter hoc est minus baptizatus vel a peccatis mandatus nec minus divina filiacone dignus aut celo aut opera eius minus deo grata. Sed magis put in magnorum sanctorum legendis clare patet. **Gregorius.** Plerumque qui plus in contemplatione rapitur contingit ut apostrophus in temptatione fatigetur. hanc quibusdam sepe contingere boni perficientibus solet. **Quoniam** mente dum aut contemplatio mentis afficit aut contemplatio super semetipsum rapit. **Ita** etiam etiam temptationem sequitur ne de his ad quam rapta est extollatur. **Cassiodorus.** Aduersarius non tanto attrior redditur quanto eum per diuinam gratiam detellari possit. contingit. **Augustinus.** Hoc scitote fratres quia dyabolus non nisi bonos persequitur malos enim persequi non consuevit quia amici illius sunt et semper voluntate eius faciunt. In tantum illos non persequitur ut etiam per illos alios persequatur.

tur. malos enim homines quasi malleos vel flagella habere consuevit. **Adulteri** persequuntur castos. ebriosi sobrios. superbi humiles. **Inuidi** te mignos. auidi largos. et eos qui mansuetudinem vel pacientiam retinere affligere non desinunt iracundi. **Habet deus ministros suos. habet dyabolus adiutores suos.** **Illi** affliguntur. isti affligunt. **Gregorius.** Hostis noster quanto magis nos sibi retellare conspicit tanto amplius expugnare contendit. **Eos enim** pulsare negligit quos quieto iure se possidere sentit. **Magister in sentencijs 23. dis. libro 2.** Non esset ita laudabile homini si ideo boni vivere posset quia nemo male vivere sua daret. **Etiam** in natura haberet posse et in potestate velle non consentire quod temptare non posse. **Gregorius.** Crescentibus virtutibus magis seuit dyabolus ad temptandum et inter bonos fortius temptat meliores. **Et inter** perfectiores illos fortius temptat qui non solum in se sed etiam in proximis eum confundunt et eos sibi resistere faciunt. **Videns** namque dyabolus sancte mentis studium contra se etiam prodesse alijs multiplici satagit eam temptatione confundere. **Malos** autem potius instigare dicitur quod temptare quia facile consentiunt ut in sordibus sordescant ad huc et maior ex pluribus criminibus fiat eorum dampnatio. **secundum ultimum.**

De utilitate temptationis. Ca. 11.

Quid. Bonum michi quia huius habuisti me ut discas iustificationes